2 de gener: Sant Basili el Gran i sant Gregori Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 23,8-12): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres no us feu dir "rabí", perquè de mestre només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni doneu a ningú el nom de "pare" aquí a la terra, perquè de pare només en teniu un, que és el del cel; ni us feu dir "guies", perquè de guia només en teniu un, que és el Crist. El més important d'entre vosaltres, que es faci el vostre servidor. El qui s'enalteixi serà humiliat, però el qui s'humiliï serà enaltit».

«Vosaltres no us feu dir "rabí", perquè de mestre només en teniu un (...), que és el Crist»

Mn. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la memòria de sant Basili el Gran i sant Gregori Nazianzè, ambdós bisbes i doctors de l'Església, en el segle IV. Foren íntims amics, tot vivint una fraternal amistat fins a la mort: compartiren la vida eremítica i conrearen la filosofia i la teologia en els anys de les disputes cristològiques.

Sant Gregori Nazianzè, bo i explicant els orígens de la mútua amistat, escriu: «Jo acompanyava el meu gran Basili, no només per veneració, sinó també perquè m'adonava de la fermesa dels seu caràcter i de com les seves paraules eren sempre oportunes (...). Això fou el proemi de la nostra amistat, d'aquí en sortí l'espurna de la nostra comunió: érem una sola cosa i miràvem el mateix. Les esperances que ens conduïen eren idèntiques».

Què miraven? Quina esperança els mantingué units per sempre? La resposta és Jesucrist, ja que Ell és el mestre i el guia: «Vosaltres no us feu dir "rabí", perquè de mestre només en teniu un (...), ni us feu dir "guies", perquè de guia només en teniu un, que és el Crist» (Mt 23,8.10). En el nom del Crist es trobaven units: «El nostre gran nom consistia en el fet que érem cristians, i que així ens anomenaven» (Sant Gregori).

Alguns "profetes del pensament" del segle XIX asseguraven que el progrés de la ciència i de la tècnica induirien "automàticament" la pau en el món. La història recent no els ha donat la raó: el "saber" que no coneix Déu és parcial, difícilment sap de l'amor i fàcilment aboca a la separació. La pau, la germanor, no són fills de la ciència ni de la tècnica, sinó un do de l'Amor del nostre Pare-Déu. I, de fet, fou en el nom del Crist que Basili i Gregori -homes de ciència i pensament- esdevingueren germans. «Tots vosaltres sou

germans; [no] doneu a ningú el nom de "pare" aquí a la terra, perquè de pare només en teniu un, que és el del cel» (Mt 23,8-9).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «O ens apartem del mal per temor del càstig i estem en la disposició de l'esclau, o busquem l'incentiu de la recompensa i ens assemblem a mercenaris, o finalment obeïm pel bé mateix de l'amor del qui mana i llavors estem en la disposició de fills» (Sant Basili el Gran)

- «Sant Gregori Nazianzè, va sentir necessitat d'apropar-se a Déu per superar el cansament del seu propi jo. Per a ell, en el drama d'una vida sobre la qual pesava la consciència de la seva debilitat i de la seva misèria, sempre va ser més forta l'experiència de l'amor de Déu» (Benet XVI)

- «La pregària és la vida del cor nou. Ens ha d'animar en tot moment. Però nosaltres oblidem Aquell qui és la nostra Vida i el nostre Tot. (...) 'Cal recordar-se de Déu més sovint que no es respira' (St. Gregori Nazianzè). Però no es pot pregar 'en tot temps' si hom no es decideix a pregar en moments determinats (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.697)